

Θοδωρής
Παπαϊωάννου

Αξένα

εικονογράφηση
Έρις Σαμαρτζή

Ανεμώνη

Βίνκα

Τριαντάφυλλο

Φύλλο

Μαργαρίτα

Κοχέντουλα

Παναρούνα

Στη Βίκυ, απέναντι. Θ. Π.

© 2015, Κείμενο: Θοδωρής Παπαϊωάννου

© 2015, Εικονογράφηση: Ίρις Σαμαρτζή

© 2015, Εκδόσεις Ίκαρος

Επιμέλεια έκδοσης: Αντώνης Παπαθεοδούλου

Τυπογραφική επιμέλεια: Μαρία Ζουράρη

Στοιχειοθεσία - Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ίκαρος

Εκτύπωση: Φωτόλιο & Τύπικον

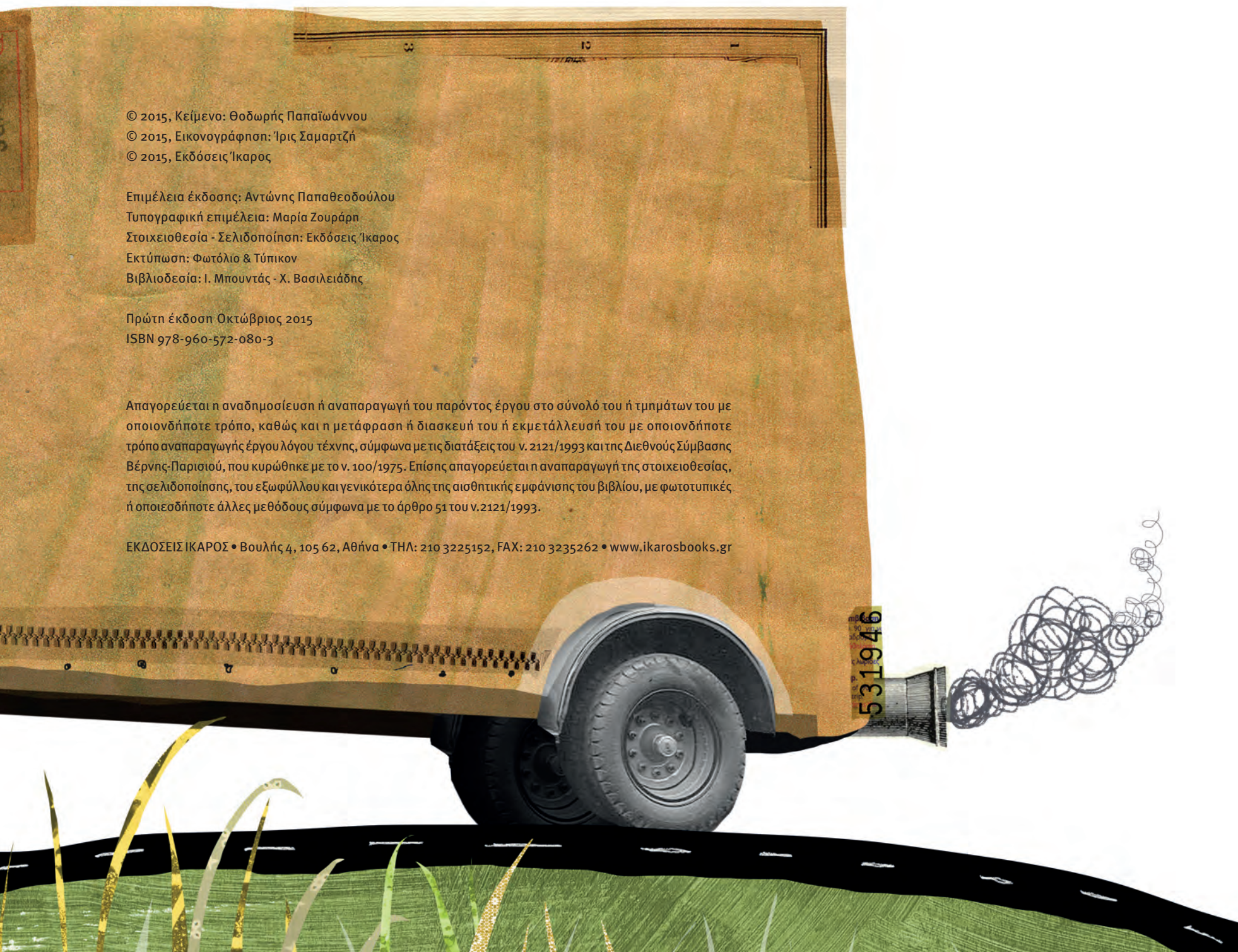
Βιβλιοδεσία: Ι. Μπουντάς - Χ. Βασιλειάδης

Πρώτη έκδοση Οκτώβριος 2015

ISBN 978-960-572-080-3

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με το ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • Βουλής 4, 105 62, Αθήνα • ΤΗΛ: 210 3225152, FAX: 210 3235262 • www.ikarosbooks.gr

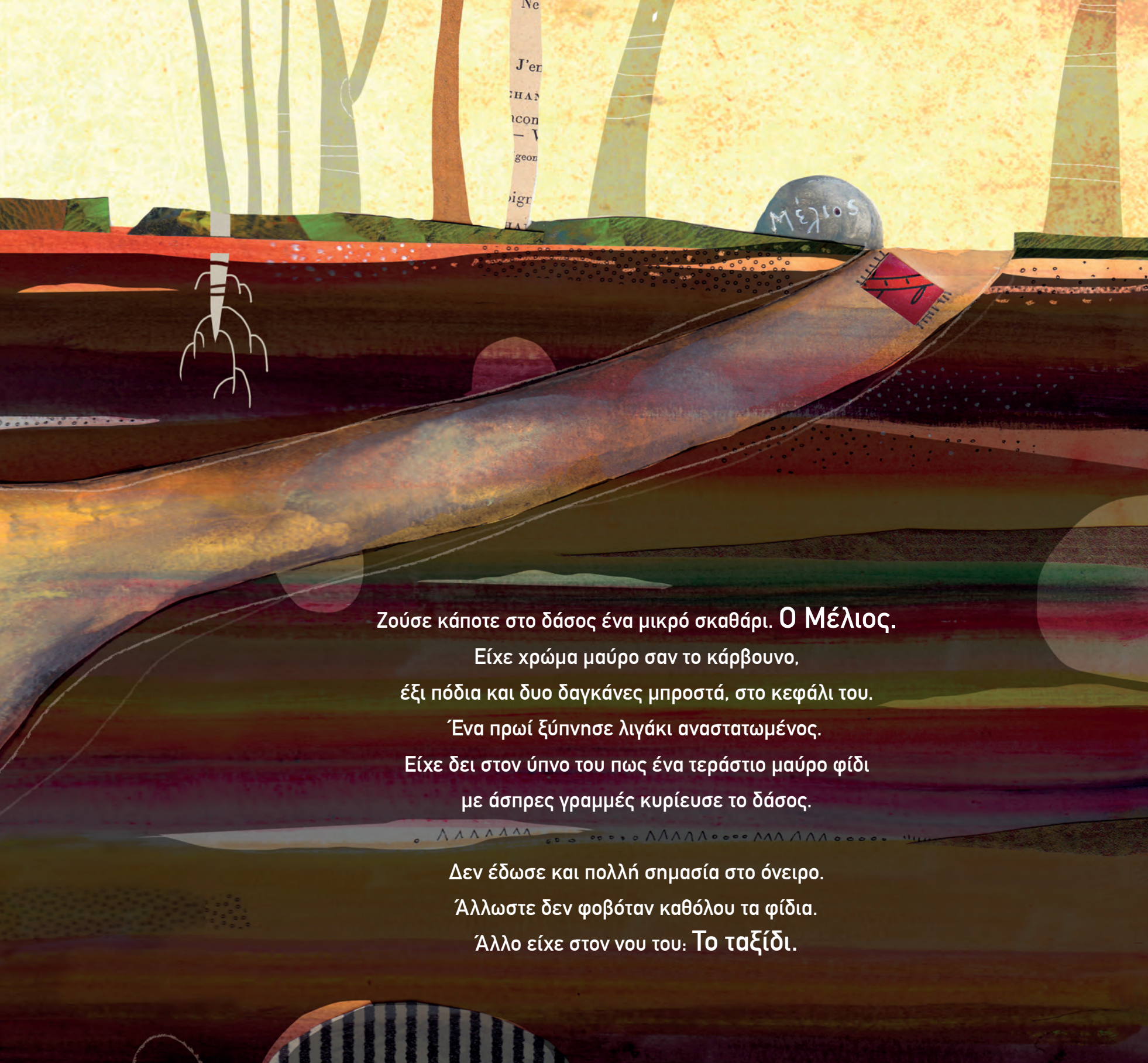
Αίσθαντι

Θοδωρής Παπαϊωάννου
εικονογράφηση: Ίρις Σαμαρτζή

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

Ζούσε κάποτε στο δάσος ένα μικρό σκαθάρι. **Ο Μέλιος.**

Είχε χρώμα μαύρο σαν το κάρβουνο,
έξι πόδια και δυο δαγκάνες μπροστά, στο κεφάλι του.

Ένα πρωί ξύπνησε λιγάκι αναστατωμένος.
Είχε δει στον ύπνο του πως ένα τεράστιο μαύρο φίδι
με άσπρες γραμμές κυρίευσε το δάσος.

Δεν έδωσε και πολλή σημασία στο όνειρο.

Άλλωστε δεν φοβόταν καθόλου τα φίδια.

Άλλο είχε στον νου του: **Το ταξίδι.**

Βγήκε από τη φωλιά του,
κοίταξε τον γαλάζιο ουρανό
κι έβγαλε από το μικρό του
σακίδιο το γράμμα της:

Αγαπημένε μου,
επιτέλους έφτασε η ώρα να συναντηθούμε πάλι.
Θα σε περιμένω κάτω
από τη βεγανιδιά, πέρα απ' το ζέφυρο.
Έφησε τη χωματένια σου μπάλα
στη φωλιά σου, καλέ μου.
Θα σε δυσκολέψει στο ταξίδι.
→ Μελανή ψεί στο ταξίδι.

Εδώ και καιρό,
η Μελανή είχε πάει
μαζί με τους γονείς της
στην άλλη μεριά
του δάσους.

Ο Μέλιος πήρε το μικρό του σακίδιο και ξεκίνησε.

Τα χόρτα γύρω του είχαν γεμίσει χρυσαφένιες πιτσιλιές
απ' τον καλοκαιριάτικο ήλιο.

Σαν έφτασε, όμως, στην άκρη του ξέφωτου,
τον περίμενε μια δυσάρεστη έκπληξη:

Μπροστά του απλωνόταν
ένας δρόμος!

Ένας δρόμος μέσα στο δάσος!

Αυτοκίνητα, φορτηγά,
λεωφορεία, μηχανές!
Χαλασμός!

Φωλιά
Μέλιου

Μέλιος

Κραίου

BP 99 v v v ! !

✕
↖
Μεγανή
♡ ♡ ♡

Θυμήθηκε τότε
το χθεσινοβραδινό του όνειρο,
το τεράστιο μαύρο φίδι
με τις άσπρες γραμμές.
—Πώς θα περάσω απέναντι;
αναρωτήθηκε.
Στάθηκε και κοιτούσε
τον δρόμο σκεπτικός.